

De sancto Stephano

nō est ad mortē. s. tanq̄ terminū ad quez. sed
bñ p quē. qz p illā erat ventur. s. p glia dei.
vt glorificet filio dei p eam. Joh. xi. In par-
tu yginis em̄ mla miracula debebat ptinge-
re in glia dei. Dicat p̄mū de claritate noctis
secundū de apparitione angeloz ad pastores.
tertii de cantu ipoz. de glia i excelsis deo. qz
tū de adoratiōe bouis et asini. Ideo Isa. ix.
Parvul⁹ nat⁹ ē nobis. et fil⁹ dñs est nob⁹ zc.
Nota de miraculis ppter miracula nativita-
tis. Hec ḡ scies ygo maria vehemēter expe-
ctabat singula videre. et poterat dicere. Ue-
niat q̄ mītend⁹ ē et ip̄e erit expectatio gentiū
Ben. clx. ¶ Moralit. ista qnq̄ mirabilia de-
bem⁹ nos expectare q̄ ventura sunt in partu
corpis qn̄ p mortē parit bonū spm. qz als ni
si sit bon⁹ fil⁹ nō fuit ista mirabilia. Primo
em̄ in partu honorū qn̄ aia exit de corpe per
mortē. nox p̄ntis vite q̄ nox dī respectu diei
glie clarescit. et aia dī. Nor̄ p̄cessit. dies aut̄
appropinabit. ad Ro. xii. Secdo qn̄ angeli
mittunt ad eam. Anima em̄ bona qn̄ egredi-
tur de corpe nō inuenit se solā s. associatam
angelis bonis. mala aut̄ malis angelis asso-
ciat. Tertio angeli cantādo ducit eā ad glo-
riā vt sponsa ducit ad ecclesiā. Factū est ve-
moref mēdicus. et portaret ab angelis i si-
nū Arabe Lu. xvi. Quarto qz bestie. s. infer-
nales in aere existētes faciūt reuerētiā i trāsi-
tu fugiētes. Quinto de leticia et gaudio qd̄ sit
in plateis vel ordinib⁹ angelorū. Quia gau-
diū est i celis angelis dei sūg vno peccatore
pniam agēte. Lu. xv. Multo magis est eis
gaudiū de sancto pniam cōplente. Vide ḡ
vobis si ille partus debet ardēter desiderari
quēadmodū domicella expectat et desiderat
gloriā nuptiarū. que nihil est respectu illius
glie et honoris. Ideo dicit de his omib⁹ Dō
¶ Eccl. supple miracula recordaſum. et effudi-
in me animā meā. Ecce partus. qn̄ transi-
bo in locū tabernaculi admirabilis vsc⁹ ad
domū dei. Ps. xl.

¶ Hermonē secundū vigilie nativitatis
xpi quere in parte hyemali de tēpore.

¶ De sancto Stephano.

D Isputantes cum
Stephano non poterant resistere
sapientie et spiritui qui loquebatur
Act. vi. Inter oēs alias p̄missiōes magnas
et mirabiles qz xps fecit aplis et discipulis
singularis fuit illa. Ego dabo vobis os et sa-

cientiā cui nō poterūt resistere et dicens om-
nes aduersariū vñ. Luc. xxi. Nota. Ego da-
bo vob cloquentiā ad loquēdū p̄dicandū
et disputandū. et dabo vobis sapiaz. s. p̄ infu-
sionē. Rō hui⁹ p̄missiōis fuit qz volebat eos
mittere p̄ mūdū ad p̄dicandū. id fuit necessa-
ria ista p̄missio. matie si vultis cogitare de-
fecit⁹ apl⁹ xpi et discipulorū. qz erant rudes
piscatores et sine eloq̄ntia. Ja scitis qz p̄ ma-
lam locutionē homo p̄dit iussunz. Deficie-
bant autē in scientia intellectuali. qz nunq̄
studuerat logicā philosophiā theologicā et
et habebant disputare etiā h̄ p̄ncipia philo-
sophie cū magnis philosophib⁹. Ecce ratio
quare eis p̄misit dicens. Ego dabo vobis
os. id est eloquentiā in ore. coā regib⁹ p̄ncipi-
bus et philosophib⁹. ne rōnib⁹ vñs et argumē-
tis possint resistere. et argumenta sophistica
philosophoz intelligere. Ista p̄missio i om-
nib⁹ apostolis et discipulis fuit cōplerū. Et
singulariter ostendit thema fuisse cōplerū in
beato Stephano. cū dicit. Disputates cū Ste-
phano zc. Datet thema. Scdm verba the-
matis notaui in beato Stephano duo singu-
laria. scz. Primo et parte iudeorū bellū mul-
tū rigorosum. ibi. Disputantes cū Stephano.
Secundo ex parte xpi victoria miraculo-
sa. ibi. et nō poterāt resistere sapientie et spiri-
tui qui loquebatur. Dico p̄mo q̄ fm̄ verba
thematis oñdī i beato Stephano bellū mul-
tū rigorosum. qz de fide catholica. de mate-
ria tā alta et subtili. et tot arguētes ptra vnuz
respōdente. sicut plūm est rigorosum et pi-
colum alicui militi habēti plures h̄ cū pre-
liantes diuersis generib⁹ armoz loricat⁹. ri-
gorosi et piculosi est plūm vbi de fide ca-
tholica cu inimicis fidei disputat. et vñ sol⁹
ptra multos cu tot argumētis. rōnibus. de-
ductionib⁹. et p̄suasionib⁹. que sūt lancee. gla-
diū zc. Ita fuit de bello sancti Stephani. quia
ip̄e solus inuenit se in capo. et venerat ad eū
magistri et arabes et rabini de qnq̄ synagogz
sive studijs generalib⁹ disputates h̄ cū. Di-
cte. Qurrexerūt aut̄ quidā de synagoga q̄
appellab⁹ libertinoz et cirenenisū et alexan-
drinorū. et coz qui erat a cilicia et asia dispu-
tantes cū Stephano. Act. vi. Synagoga aut̄
idem est q̄ cōgregatio doctor⁹ rabinorū zc.
Questio est hic. Certum est q̄ tūc xpi qz
iste synagoge insurrexerūt h̄ beatū Stephanū
et apl⁹ xpi et discipuli erant in hierlm. Qua-
re ergo surrexerūt h̄ Stephanū et nō h̄ Petru-

Bermon

et Johannem vel Jacobum re. Respondeo. potestis cogitare quod aliquid singularitatis gratiae et virtutis erat in predicione beati stephani in convertendo gentes propter quod in aliis. hoc dicitur? Stephanus plenus gratia et fortitudine faciebat signa et prodigia magna in populo. Item. vi. Propterea plenus gratia sicut illa de qua David. Diffusa est gratia in labiis tuis. propterea benedic te deus in eternum. Ps. cliiiij. Secundo erat plenus fortitudine. Legit autem. vi. et. viij. capitulo quod in primaria ecclesia multi homines et mulieres querentes et volebant stare in societate apostolorum. inter quos inter mulieres erat dissensio. propter quod apostoli proponuerunt eis in rectore unum hominem sanctum castum et fortis. iste fuit beatus Stephanus. Ita fuit fortis quod nulla occasione pecunia cavit et rexit eas laudabiliter. Ecce fortitudo. quod unum hominem satis habet facere quod gubernet uxorem et filias. et beatus Stephanus regebat totum. quod quo regimine apostoli excusarunt se ratione predicationis. et cum toto hoc beatus Stephanus non dimittit punctionem. Item faciebat prodigia. id est pecula digito. que uullo posse creature possunt fieri. ut suscitare mortuos. illuminare cecos. et sic de aliis. que per naturam non possunt fieri. Ita faciebat signa. sicut sunt illa quod possunt fieri per naturam sed non illo modo. Verbi gratia. De febre curat homo naturaliter. Sed non querentes propter quod quoniam synagoge iudeorum surrexerunt contra beatum Stephanum. Ecce bellum rigorosum. quod disputantes cum Stephanu. Dico scilicet quod in verbis thematis notatus in beato Stephano ex parte ihesu christi victoria miraculosa. cum dicitur. non poterat resistere sapientie et spiritui qui loquebatur. Ita erat armatus beatus Stephanus quod nec sagitte argumentorum nec gladium rationum nec baliste persuasione. nec lancee deductionem ipsum potuerunt vulnerare. Verbi gratia. Surrexit enim synagoga libertinorum primo contra beatum Stephanum cum predicaret de materia aduentus christi di. quod iam messias in lege promissus venerat. id est quod erat cecus qui non videbat clare. marie cuius patriarcha Jacob de hoc dedidisset signum; dicens. Non auferes sceptrum de Iuda. nec dux de semore eius donec veniat qui mittendus est. et ipse erit expectatio gentium. Gen. xl. Modo dicebat ipse iam videris quod sceptrum datum est. quod heroes alienigena regnat. Non oportet messiam expectare. licet multi deceptores venient post eum dicendo se messiam esse. Item de. lx. hebdomadibus annorum. Dan. ix. que sunt. ccccix.

anni. et sam sunt completi. Contra synagogam libertinorum volens confundere beatum Stephanum coram tota multitudine surrexit dicens. Enim dicitur Isaia. Egressus virga de radice yesse. Nonne ista debet esse mater messie? Redit beatus Stephanus. immo et flos de radice eius ascendet. sicut messias filius eius. immo. Et num quid ibi ponit signa de messie aduentu dicens. Habitabit lupus cum agno. et pardus cum hedo accubabit. Utitur et leo et ouis simul morabuntur. et puer parvulus minabit eos. Isa. xij. Cum ergo ista signa non sint completa. quod lupus non habitat cum agno. immo devorat. nec pardus cum hedo. ergo Stephanus reuoca quod dixisti. Ecce victoria. Redit beatus Stephanus dulciter. Signum prophete verum est. et iam completum est. nec intelligendum est quod loquuntur de illis bestiis. quia ille naturaliter possent domari. sed propheta loquitur figuraverit de hominibus per bestias figuratis. Sicut locutus fuit Jacob dicens. Catulus leonis Iuda. ylachar asini fortis. Neptalin ceruus emissus. Benjamin lupus rapax. Gen. xl. Ita ergo nostra mos saica vocat bestias fratres proprietates. et predicationes quod habituri erant bestiales. Non enim intelligebat Jacob quod iuda esset leo nisi fratres proprietates quia sicut leo dominus bestias. ita iuda. et de Danis ex illa tribu debebat dominari Iudea. Isaia dans illa signa. de hominibus loquebatur. Lupus enim rapax fuit Bartholomaeus videlicet Beda propter uirutas tuas. Agnus purus et simplex fuit Johannes euangelista. simus habbitane. pardus dineros colorum fuit Nicodemus phariseus. Medius Petrus apostolus. qui simul habitabat Utitur enim de quo siebat principale sacrificium signat corpus christi. Quis simplex anima christi. Leo potentissimus significat divinitatem. Et puer parvulus scilicet christus nouiter natus minoribus. Et caro et anima et divinitas tria simul erant in christo. Et quod Isaia loqueretur de hominibus patet ibidem. quia sequitur in textu. Non nocebunt et non occident in uniuerso monte meo. quia repleta est terra scientia domini. sicut aqua maris operentis. Isaie. xij. Clarus est quod loquitur de bestiis quod significabant exemplum de hominibus bestiales conditiones habentibus. Et non poterant resistere tu. Ecce victoria rigorosa de tam rigoroso bello. Secundo surrexit enim synagoga cirenenis. predicante de materia divinitatis christi et humanitatis. quia sicut dicens.

De sancto Stephano

qñ voluit dare legē indeis assumpsit formā ignis. ut p̄z Exo. cit. 7. xx. Et vocabat ignis. Auctas. Dñs de tu ignis plūmē est dixit moyses pplo. Deut. iiii. Sic qñ voluit dare legē nouā euangelicā grē et assumpsit formā hūanā. q̄ ē nobilior et melior. forma ignis vel hūanitas. clarū ē q̄ hūanitas. Jo nunq̄ di- mittet istā formā. Et iā dimisit formā ignis. q̄ ē irrōnabilis. Ite nisi eēt de nō posset sal- uare aliquē nec etiā seipm. q̄ siēlucerna sine lūmīc nō pōt illumiare. nec etiā hūanitas si- ne dūnitate. Tūc illi. S. vos p̄dicat̄ errores. Enūqd legist̄ psalteriū et i ps. lxx. dr. Au- di p̄ple me et cōrestabor. i. prestabor te. Isrl sū audieris me nō erit i te de recēs nec adora- bis deū alienū. Lū gille v̄ ihs sit de recēs. q̄ de m̄re v̄bi hūit initū nat̄. igit̄ r̄. R̄dit Stephan̄. Xps ihs nō ē de recēs. s̄ etern̄ s̄ est hō recēs. H̄ic de filio regis. xxx. annoz qñ fit nouit̄ miles esset non̄ miles. s̄ nō eēt noū filī regis. Ita dñs ihs xps ē etern̄ filī dei fm̄ diuinitatē. H̄i in aula vteri v̄ginalis fact̄ ē noū miles recipies habitū hūanita- tis ut possit bellare. Et sic l̄ fuerit hō recēs. nō tū fuit de recēs nec alien̄. Hoc p̄z cū in eodē ps. sequit̄. Ego sū dñs de tu q̄ eduxi te de tra egypti. dilata os tuū et implebo illū. De cīn in hebraico ore stricte nomiaſ. s. el. et etiā in latino de. s̄ dilata os tuū et implebo illud. in hebraico dicēdo Adam. i. hō. in lati- no dicēdo hō. vult dicere q̄ ero deus et hō. et victi recesserūt. Popul̄ aut̄ gaudebat. q̄ nō poterat resistere sapie et spūrē. Tertio cū semel p̄dicaret de trinitate. dices. q̄ l̄ sit vn̄ de sol̄. in ille tres p̄sonē p̄ generās. filī ge- nī. et spūssanc̄ spirat̄. Exemplificādo in solevno. in q̄ est p̄ generās. s. suba. et q̄ gene- rat p̄ potest dici. et filī genī. s. rad̄. et spūs- sanc̄ spirat̄. s. calor. Ita de sua suba ge- nerat radiū quē filiū dicim̄ quē misit in hoc mūdo. et nō recedit ab eo siē nec rad̄ a sole. et caritas spirata a p̄te et filio spūs dr. Dicebat beatus Stephan̄ nō intelligat̄ q̄ tres p̄sonē sint vi tres reges v̄l gygātes. q̄ nō sic sumū- tur p̄sonē s̄ sicut dixi. Ideo dō ps. xvij. In sole posuit tabernaculū suū. i. silitudinē suaz Tūc surrexit s̄ eū synagoga alexandrinorū dices. Et nunq̄d dr. Audi isrl dñs de tuus de vn̄ est Deut. iiii. et vos ponit̄ tres deos reuocate et̄. R̄dit beatus Stephan̄. Tūc est q̄ de nō est nisi vn̄ in sua essentia. s̄ ille de vn̄ est tres p̄sonē. et hō est s̄ moysen i auto-

ritate allegata p̄ vos. imo moyses i dicta au- toritate ponit tres p̄sonas secrete. q̄a ponit ibi tria vocabula. volēs noiāre deū dt. Audi isrl dñs. dñs cīn est nomē potētia. Ecce p̄so- na p̄tis cui attribuit̄ potētia. Scdm̄ dic̄ de q̄d est nomē sapie. Ecce p̄sona filī cui appro- pria sapia. Tertiū de tuus q̄d ē nomē clemē- tie et bonitatis q̄d spūscētō attribuit̄. Et nūqd i p̄ncipio biblie habet̄. In p̄ncipio creauit eloym in p̄lali v̄bi accipit̄ pluralitas p̄sona- rū. et nō poterat̄ resistere sapie et spūi q̄ loque- bas. Quarto cū semel p̄dicaret de sacro al- taris. dices q̄ an s̄ba illa ē panis. s̄ dictis v̄- bis a xp̄o ordinat̄ a sacerdote. stat̄ suba pa- nis p̄uerit̄ i corp̄ xp̄i. et stineat̄ infra illā cor- tinā albā et adorat̄. Quēadmodū rex q̄i au- dit missā est infra cortinas. et milites l̄ nō vi- deat̄ regē inclinat̄ p̄ cortinas. Rō q̄re de in- stituit̄ istud sacrum. fuit̄. q̄ siē dyabolus p̄ fra- ctū introduxit̄ totū malū in mūndo dānati- onē. ita de sapientiō dyabolus voluit̄ p̄ fructū afferre omne bonū mūndo et salvationē. de q̄ dī v̄gini marie. Bñdic̄ fruct̄ v̄tis tui. Jo- dic̄ xps. Hic ē panis q̄ de celo descedit. qui māducat hūc panē viuet̄ in eternū. Joh. vi. Popul̄ aut̄ h̄ clare vidēs et intelligēs p̄uer- tebas. tūc surrexit s̄ cum synagoga ciliciano- rum cū furia di. Vos p̄dicaris stulticias. q̄ panis nō est adorādus. nūqd dicit̄ de. Do- minū deū tuum adorabis et illi soli seruies. Deutro. vj. Ideo reuocate q̄d dixistis. q̄ pa- nis nō d̄z adorari. R̄dit beatus Stephan̄ di. Tūc est q̄ adoratione latrie sol̄ dē adorā- dus est. Ideo dē adorabat̄ in hostia cōsecreta quēadmodū adorabat̄ a moysi et aaron. et alijs in archa. Non cīn adorabant lignum. nec aurū vel siguram. quia fuissent idolatre sed adorabat̄ deū. q̄ tūc in figura arche vo- luit̄ adorari. Rō. q̄ sic ut dat dē ritā grē hic et glīc in futuro. Jo siētū nō reputabat̄ in- cōueniēs adorare deū. nec modo d̄z reputa- ri incōueniēs adorando deū in hostia. Illi autem cōfusi recedebant. q̄ nō poterant re- sistere sapientie. Quinto cū semel predica- bat q̄ lex moysi cessabat et erat dimittenda q̄tum ad iudicialia et ceremonialia. nō autē q̄tum ad moralia. s. p̄cepta. q̄ l̄ esset bona p̄ illo tempore nō tamē p̄isto. quia est bonum et melī quēadmodū in formatione hois. Gen. ii. Formauit dē hoic de lum o terre. et in- spirauit in faciem eius spiraculum rite et. Bonū fuit̄ corpus formātū. sed melius fuit̄

Berm

anima inspirata. optimū aut̄ fuit qñ hō fuit pfect⁹ in corpe aia ⁊ vita. Ita lex moysi de li mo terre. q̄a tota ē terrena i pmissiōib⁹ nibil celeste. pmittit bona erat corp⁹. sed melior est aia. qz est spūalis. Ita melior ē lex euāgeli ca tota spūalis et pfecta q̄ nō pmitit tpalia. imo dī q̄ despiciant. ⁊ pmittit celestia gliaz ⁊ beatitudinē. Bon⁹ est puer. sed melior est vir magn⁹ foris ⁊ discriet⁹. H̄z dī q̄ fecit pue rū facit ipm magnū etiā z̄c. Ita de lege yete ri puerorū ⁊ noua viroꝝ z̄c. Surrexerūt de synagoga asianorꝝ di. ptra. Et nūqd dī dō. Fidelia oia mādata ei⁹ pfirmata i seculū se culi. facta i virtute ⁊ chtate. ps. cx. R̄ndit beatus Stephan⁹. imo ista anc̄as declarat q̄ lex moysi debebat durare in seculū seculi. Prīmū seculū fuit exq̄ fuerūt i era pmissiōib⁹ p̄ exitū de egypto. ⁊ durauit vscz ad trāsmigra tionē. H̄cōm sc̄l'm fuit a trāsmigratiōe vscz xp̄m messiaꝝ. Dēb̄ dauid. Redēptionē misit dñs p̄plo suo. mādauit in eternū testamentū suū. Et nō poterāt eū supare. Tūc venerunt ad man⁹. ⁊ accusauerūt eū corā iudicib⁹ etiā obſtinat⁹. ⁊ habuerūt tres falsos testes accu ſantes eū de blasphemia in deū. i moyſen. ⁊ in legē. Beat⁹ Stephan⁹ excusans ſe facia eſt facies eius vt angeli. et illi ſtridebat dentib⁹ in eū. Videntis beatus Stephan⁹ q̄ nec ei⁹ ex culatio nec p̄dicatio p̄ficierebat. incepit eos redarguere z̄c. Narra breuit ei⁹ martyriū.

(Deſancio Johāne euangelista.

Erat uir magn⁹
E apud dñm suū et honoratus. iiiij.
Regū. v. Pro declaratiōe h̄b̄ ſbi ⁊ introductiōe materie p̄dicāde recordor̄ de quadā historia q̄ habet Hester. vi. de q̄ reci piā fundamētu mei fmonis. Ille magn⁹ rex ⁊ impator. Assuerus fecit ſemel q̄ ſtione cui dā ſubtili ſūliario ſuo. querēs ab eo cōſiliū dices. Quid debet fieri viro quē rex hono rare desiderat. Logitā ſmodicū ille. post re ſpōdit. Homo quē rex honorare vult debet indui vſtib⁹ regis. ⁊ imponi ſup equū q̄ de ſella regis eſt. ⁊ accipe regiū dyadema ſuper caput ſuū. Et p̄m⁹ de regis p̄ncipib⁹ teneat equū ei⁹. ⁊ p plateas ciuitat̄ vadēs clamet ⁊ dicat. Siſ honorabif⁹ quēcūq̄ voluerit rex honorare. Hester. vi. Dia iſta debet fieri. ſcz iſta qnq̄ homi quē rex vult honorare. Dñs Iesuſ rex potentissim⁹ oia iſta qnq̄ magnifi ce cōpleuit in beato Johē euāgelistā. Ideo

de eo p̄posui vob̄ thema di. Erat vir magn⁹ ⁊ honorat⁹ apud dñm ſuū. Ex his qnq̄ part⁹ thema. Nō videam⁹ de q̄libet vnu modicū. Quātum ad p̄mū dīc. Homo quem re vult honorare dī indui vſtib⁹ regis. Dico q̄ beat⁹ Johes fuit indui vſtib⁹ regalib⁹ d̄ codē panno cū xp̄o. Et ecce quō hūanitas q̄ xp̄s indui⁹ eſt i vtero ſvginis d̄r vſti. Rō. q̄a ſic vſtis coopit corp⁹ ne caro videat. ita dīc ſcp̄tura. Qui cū in forma dei eſſet. ſemeti p̄m extinuit formā ſui accipiēs. in ſimilitudi nē hoim fac⁹ et habitu inuentus ut homo. ad Phil. ii. Dico q̄ de codē panno. ſ. de eadē carne indui⁹ fuit beat⁹ Johes. Vn̄ cogitate acsi de eadē pecia panni p̄ciosi. ſ. ſcarlata in duereſ ſer ⁊ miles. Rex de vno capite et mi les de alio. Ita fuit de rege xp̄o. ⁊ milite Jo hāne. Pecia p̄ciosi panni habuit bā Anna q̄ ſe pecia pāni habuit duo capita. i. duas fi lias. Prima tanq̄ caput p̄ncipale fuit virgo Maria. ultima maria ſalome. De primo ca p̄te. ſ. virgine maria fuit indui⁹ xp̄s. de vltimo capite fuit indui⁹ beat⁹ Johes euange lista. Ecce quō habuit p̄mū honorē. q̄a fuit frater ihu xp̄i p̄ ſingularē filiationē virginis marie. qn̄ enī xp̄s rex in die ſeneris ſcrā ſuit in p̄lio. equitā ſup equū cruci dixit virginis matr̄ ſue de Jobāne. Multier ecce fili⁹ tu⁹ nō ſolū nepos. ſed fili⁹ ſpūalis. Et ideo dixit Ecce mater tua. nō ſolū cognata ſive auuncula. ⁊ ex illa hora accepit eā ſdiscipul⁹ in ſuā ſez matr̄. Dodo iſta ſingularitas de nullo alio legif. Ideo ac ſi de codē capite pāni eēt indui⁹ ſeo maria vocabat eī ſiliū. Idē Jo hannes vocabat eam matr̄. ⁊ Johes conſiderans iſtū honorē. let⁹ canebat cancionē dicens. Gaudens gaudebo in dño. ⁊ exulta bit anima mea in deo meo. Quia induit me vſtimētis ſalutis ⁊ indumento iuſticie circū dedit me. Isa. lxi. Hora in auētate q̄tuor clauſulas reddēdo ſingula ſingulis. Prima gaudēs. ſ. de ſanguinitate xp̄i. qz de eadem pecia panni indui⁹. Secunda gaudebo etiā qz fili⁹ ſvginis marie. Tertia et exultabit. id ē extra ſaltabit anima mea in deo meo. q̄a induit me vſtimētis ſalutis. i. ihu. q̄ hebraice ſalus interpretat̄. vſtimētis. ſ. consanguinita tis et germanitatis ihu fuit induitus. Quar ta ⁊ indumento iuſticie. Moralit. Mā tellus eſt bona vita vel pnia cooperiēs ma las vſtes inferiores. ſ. ſugbie. auaricie. ⁊ lu turie. inuidie. gule. ire. accidie. Induite vos